

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{2}$ an 5 cor., $\frac{1}{4}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{2}$ an 7 cor., $\frac{1}{4}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani
a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplădoi nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss Bernat via loterie

Probleme actuale în
vieața noastră națională.

III.

(*) Pe urmele adânc săpate în ogor românesc, ale culturii naționale, de către uriașii deșteptării noastre la lumina culturii, — răsare o pleiadă întreagă de bărbați aleși ai neamului cari poartă în sufletul lor dorul de învățătură propriu fiii noastre etnice și voința de a se pregăti pentru apostolatul emancipării și al civilizației poporului român. Cu deosebire școalele scumpe, dela Blaj dau hrană sufletească bogată și entuziasm național de aur generației tinere, din care vor eși conducători mișcării generoase, mărețe și sguđuitoare dela 1848 — un Ioan Maiorescu, un Bănuțiu, un Papiu Ilarian, un Axente, un Avram Iancu, un Treb. Laurian, un Barițiu, un metropolit Șulău și alții. De altă parte, se ridică în sinul Românilor gr.-or. icoana episcopului Șaguna, care va face însuși o epocă în istoria noastră culturală.

Adăpați la evangheliile naționale ale măiestrilor Șincai-Klein-Maior și la centrele culturale celebre din țeri străine, tinerii generației dela 1848 încep să așeze temelii mai largi ale cînelor noastre culte menite să formeze statul-major politic-social al poporului, care trebuie scăpat din robia lui de atâtea secole și ridicat la conștiința individualității sale naționale și la gradul de civilizație al popoarelor europene.

În timpul acesta, peste toate statele și peste popoarele europene începe să bată vîntul libertății naționale șuerând sinistru pentru tirani. Nedreptățile, barbariile și monstruositățile politice-sociale grămădite de întunecul evului mediu asupra sufletelor popoarelor și-au atins culmea și aprind în adâncurile conștiințelor schinteile generalei revolte, prevestită și pregătită de curentul de idei liberale ale revoluției franceze dela 1789.

În val-virtejul de idei nou, de aspirații calde și de tendențe viguroase după libertățile și drepturile naționale, generația tină și cultă care și-o înciripase după atâtea sudori de sânge poporul nostru, se găsește trează și conștientă de datorita epocală ce o așteaptă și se prepară cu zor pentru rolul istoric care avea să-l ia asupra-și.

Astfel, anul în veci memorabil 1848 ne surprinde în situația relativ cea mai favorabilă pe care am avut-o vre-odată până atunci sub domnia tiraniei, ne surprinde deșteptăți și dispunând de un stat-major de conducători culpi. Atât la 3 Mai, când sînt chemați să se proclame „națiune de sine stătătoare și parte întregitoare a Transilvaniei pe temelul egalei libertăți”, cât și la Septembrie același an, când comitetul național român îi provoacă: „alergați drept aceea la arme, Români tineri, pentru-ca să luptați odată și pentru neamul vostru, căci pentru străinii cei nemulțumitori o-ați luptat destul” — Românii dau proba deșteptării lor naționale deservite, prin marea lor mișcare războinică pentru Tron, Patrie și Libertate ofer garanțiile unui popor matur politic, ear' prin atitudinea lor serioasă și disciplinată întăresc prin fapte reputația noastră tradițională de popor iubitor de ordine și cinstit al culturii.

Nu intră în cadrele preocupărilor ce urmărim în aceste articole să insistăm asupra superbei noastre mișcări dela 1848 și asupra rezultatelor ei, pe cari le cunoaștem cu toții drept începutul vieții noastre politice și naționale ca popor liber și a căror istorie reprezintă sfântă evanghelie pentru fiecare suflet românesc acum și totdeauna.

Ceea-ce însă ținem și constatăm aici și ceea-ce se ține de obiect este

progresul uriaș ce-l marchează pentru noi mișcarea dela 1848, care va introduce și pe Români, după absolutismul austriac, în arena vieții publice, descătenați de toate lanțurile sclavajului medieval.

De sine înțeles, dacă situația poporului nostru la 1848 ar fi avut condițiile situației noastre de astăzi, dacă am fi avut atunci atîta clasă cultă cîtă avem astăzi, atîția oameni buni de a conduce și de a lumina poporul și atîtea mii și mii de țărani foști și actuali ostași — istoria noastră s'ar fi îmbogățit cel puțin de două-ori în acte mărețe de vitejie, ear' tirania eghemonilor dela Pesta cine știe ce soarte ar fi ajuns...

Dar' și rezultatele reale, cari le-am cules pe urmele mării mișcări în epoca dela 1850 până în zilele noastre, ni-se înfățișează în lumină obiectivă atît de îmblîsugate, încît păcat greu am să-vîrșim roșind un singur cuvînt descurajat, în situația noastră de astăzi, la adresa predecesorilor, căror nu le-am recunoaște sacrificiile și vrednicile monumentale de a ne fi lăsat moștenire o vieață însutit mai serioasă decît aceea în care înșiși se luptară pentru apărarea națiunii române.

Sub raportul politic, luptele predecesorilor din veacul cel de al XVIII-lea încoace, dar' cu deosebire revoluția dela 1848 ne-a dat o școală, ale cărei loase le tragem și astăzi, ne-a dat temeliile progresului nostru național, ear' mai presus de toate a dovedit în fața tuturor străinilor puterea etnică de fer care reșede în firea poporului românesc, tîria spăimîntătoare a brațelor românești, cumînenia luminată a capetelor poporului nostru, dorul și năzuințele nestăruite ale Românilui spre lumină și spre libertate, spre ordine și spre dreptate nu numai pe seama lui, ci pe seama tuturor popoarelor din țeară.

Sub raportul cultural, predecesorii nostri ne-au ridicat din ghehena întunecului, în care ne fîntuieră vrășmașii — la lumina civilizației și a culturii. Este suficient să relevăm, că din nimic am ajuns astăzi, în urma muncii uriașe a predecesorilor nostri, la aproape 3000 de școale populare și la cinci gimnasii românești, toate clădite din puterile proprii și în ciuda dușmanilor cari nu știu ce să mai păcătuiescă numai ca să ni-le poată zdrobi. Ear' batjocorita și prigonita noastră lege românească, bisericile noastre nefericite din veacul trecut — le vedem astăzi puterile așezate românești, pentru binele sufletesc și pentru adăpostul milioanele de credincioși. Astăzi avem edificile bisericești gr.-or. și gr.-cat. cu metropoliile și episcopatele lor bine întemeiate și organizate. Dar' chiar în afară de școalele și de bisericile noastre avem puterile așezăminte culturale: „Asociațiunea” cu numeroasele ei despărțăminte și „Societatea pentru fond de teatru român”, amîndouă cu mari capitaluri bănești și cu puțința de a desfășura multe și adânc acțiuni culturale salvatoare în păturiile poporului nostru.

Sub raportul economic, avem eară din nimic 70 de bănci românești cu capitaluri naționale în valoare de multe milioane. Avem începuturile cari pot duce departe comerțul și industria noastră națională.

În sfîrșit, sub raportul social, avem clasele noastre culte atît de numeroase și de puternice în comparație cu numărul aproape disparent al puținilor nostri cărturari dela începutul veacului celui de al XIX-lea. Avem reuniuni și întreprinderi, cari înaintează interesele societății românești. Avem, modest cum este, dar' cu propriul caracter național, un început de consolidare socială, care n'o s'o mai poată sparge nici zeci de opresiuni politice în viitor.

Ear' drept arme de luptă pe toate tărîmurile vieții publice avem o presă,

neînsemnată în sine, dar' puternică prin ființa ei națională și care de ar fi avut-o predecesorii nostri, ar fi știut-o aprecia și i-ar fi tras foloasele însutit mai bine decît noi și ne-ar fi pus în aceeași admirație față cu ei, în care ne aflăm față cu toată opera lor măreață.

Cine-ar pute contrazice toate aceste rezultate enorme de propagare națională, pe cari ni-le-au asigurat în prima linie predecesorii nostri dela 1848 și generația mai bătrînă care povăștește tinăra noastră generație de astăzi? Cine le-ar pute deprecia pe bună dreptate și pe cuvînt bine fondat valoarea incomparabilă?

Dar' înseamnă faptul acesta, că noi ne putem crede astăzi ca fiind în afară de ori-ce primejdie națională serioasă? Înseamnă, că nu se îmbulzesc în atenția noastră alte și mari probleme actuale ale apărării naționale? Și, mai ales, oferă situația noastră de astăzi un prilej de mulțumire cu noi înșine, ear' nu de nemulțumire profundă cu puținul ce-l facem?...

Sibiu, 9 Aprilie 1901.

Situația în Austria. *Signatura situației politice în Austria este liniștea. Aceasta nu numai din cauza vacanțelor de Paști ale parlamentului, ci pentru-că partidele cehi, gata mereu de obstrucție, au fost câștigate de guvernul Körber, în schimbul unor însemnate concesi și favoruri făcute poporului ceh.*

Cari se fie aceste concesi, nu se știe hotărît. Ele însă nu privesc chestia de limbă, cel puțin despre aceasta a asigurat guvernul partidele germane, ca să le mulcomească.

Correspondențul din Viena al lui „E-s.” zice că a aflat din isvor sigur unele din concesi, făcute de guvern cu aprobarea M. Sale. Astfel e regularea afacerilor de igienă publică a orașului Praga pe spesele statului (conduc de apă, rețea de canaluri etc.), înființarea unei galerii de tablouri în Praga, cu tablouri în jumătate de ale artiștilor cehi; Împărțitul va lichida pentru acest scop din caseta sa privată un milion de coroane. Al treilea favor e edificarea unui nou palat pentru politehnicul ceh din Brinn prin ceea-ce se asigură existența acestei școale, apoi construirea mai multor căi ferate vicinale în Boemia, etc.

Afară de aceste mai sînt și alte favoruri, despre cari n'are cunoștință nimeni decît guvernul și Cehii tineri.

Cehii, cum știm, au declarat, că sistează obstrucția, dar' își fîn mîna liberă a recurge la această armă. Se pare însă, că în urma concesiilor primite, cel puțin Cehii tineri au desarmat cu totul și nu vor mai pune pedeci lucrării parlamentului.

ENERGIA ȘI ÎNTELEPCIUNEA ROMÂNIEI. Se știe, că numai prin pășirea energică a României și în urma vestitului proces pertractat astă-vară la București s'au demuscă agitațiunile criminale ale Bulgarilor, s'a desvîlît întreaga organizație a propagandei macedonene și Europa a ajuns la cunoștința primejdiei, care amenință pacea și echilibrul Peninsulei-Balkanice din partea revoluționarilor lui Sarafoff, cari lucră sub modestul nume de comitet macedonean.

Cunoaștem și declarațiunile ministrului de externe bulgar, Daneff, că numai finulei prevenitoare și înțelepciunii statului român este a se mulțumi, că între Bulgaria și România s'a putut evita un conflict de arme.

Acum se anunță din Sofia triumful diplomației române. Guvernul bulgar în cele din urmă a

trebuit să cedeze: Sarafoff și cei șapte conducători ai comitetului macedonean au fost arestați la cererea și din încredințarea dlui Florescu, judecătorul de instrucție român în procesul asasinării profesorului Mihăileanu.

România se poate felicita de succesele dobândite prin politica sa energică și înțeleaptă, recunoscută de toate forurile competente ale Europei.

Bibliotecă populară. Un „patriot” din Ungaria-nordică vestește cu mare bucurie în „Bud. Hirl.”, că numărul bibliotecilor populare, ridicate de FMKE, cu ajutorul ministerului de agricultură, se sporește în mod îmbucurător. Însiră apoi mai multe comune „azi slovac, dar' cari în secolul trecut erau curat maghiare”, unde s'au deschis „spre marea bucurie a populațiunii bibliotecă populare maghiare, cari sînt niște puternice mijloace pentru remaghiarizarea comunelor!

E ușor a „remaghiarisa”, dacă îți stă în ajutor guvernul, cu sacul de bani al țării. Întrebăm însă cu ce drept risipește ministrul de agricultură banii comuni ai țării numai pentru bibliotecă populare maghiare?!

„Amicii” Ungurilor. Cu ocaziunea vizitei Monarhului la Zagreb, în anul 1895, tinerimea croată a fost înscenat niște imense manifestațiuni contra Ungurilor, arzînd steagul unguresc la statua eroului Tellaici. În urma acestui incident unul din membrii partidei de drept croate, Folnegovici, a fînîl o vorbire în ședința senatului orăgenes, în care a condamnat demonstrația tinerimii, lăudînd pe Unguri și numîndu-i frați ai poporului croat. În urma acestor nesocotite vorbe a trebuit să părăsească partidul, care legase de el speranța, că cu timpul va succeda distinsului șef de partid, Starcević. Acum după șese ani de eșiere a greșelii comise în elanul unei dispoziții de moment, Folnegovici publică o scrisoare în ziarul „Hrvatska”, în care își retrage declarațiunile amintite, cerînd formal iertare dela partidul său de odinioară pentru nesocotința ce a comis, prezentîndu se ca amic al Ungurilor. Partidul a primit cu bucurie pe răleșitul său membru, iertîndu-i păcatul sîrșit acum șese ani. Reîntorcerea lui la partid e salutăată în cercurile croate ca un îmbucurător eveniment, de oare-ce sînt mari speranțe, că pacea se va pute mijloci și cu Frank, unul din cei mai distinși bărbați politici ai Croaților.

Eată cum amicitia cu Ungurii e considerată în Croația de crimă, care trebuie eșiată timp de șese ani. Și apoi mai zică Ungurii, că nu au amici sinceri în monarhie.

Fiascul maghiarizărilor din Bănat. Făcînd comentariul asupra raportului „Reuniunii pentru lășirea limbii maghiare din Vîrșet”, din care se constată decadența rapidă și desparată a maghiarismului în mijlocul Svalilor din Bănat, ziarul „D. Tgb. für Ungarn” din Timișoara serie următoarele:

„Avem nădejdea, că se va isprăvi în curînd cu mărirea și viitorul acestei reuniuni de maghiarizare”. Căci ne punem întrebarea: dacă această reuniune în decurs de 14 ani dela înființarea ei a pierdut din 410 membri 243, — căt va mai trebui ea să mai existe, pentru a-i perde și pe cei 167, căți i-a mai rămas?!

Noi credem, că nu mai trebuie așa de mult ca până acum.

Și astfel poate va so l în curînd timpul, când vom înțona și acestel reuniuni patriotice cu menirea a „cultiva” și cultivînd a maghiarisa!

— Vețuica ei pomenire!

A treia scrisoare
a dlui Mocsonyi.

Scrisoarea dlui Mocsonyi publicată în „Bud. Tagblatt” dela 26 Septembrie 1899, despre care am făcut amintire ieri, este în traducere următoarea:

Stimatele redactor! Ai fost atît de amical, să-mi pui la dispoziție coloanele prețuitului d-tale ziar, cu recererea, să mă pronunț în el asupra raporturilor noastre privitoare la naționalități, durere, și astăzi pe cît de încurate pe atît de nerestaurabile.

Spre părerea mea de rău, a trebuit însă să nu urmez invitații amicale ce mi-ai făcut, provocându-mă la faptul, că după părerea mea, înoc tot nu a soșit timpul pentru discuția serioasă și obiectivă asupra acestor raporturi. Cu provocare la acest fapt, a trebuit ceva mai nainte, să refuz și de a mă pronunța deja de acum, în mod meritoric, asupra „Pasivității Românilor”.

Ei bine, modul în care ziare distins din capitală, cari mi-au făcut onoarea de a aprecia în mod special scrisoarea mea de curînd publicată, asupra situației partidului național român, — critică, comentează și explică scrisoarea mea, e o dovadă nouă pentru corectitatea vederilor mele mai sus atinse. E fapt, că din acest corso de flori, aranjat în onoarea mea, mi-se aruncă în poală diverse plante exotice, cum e: „Negățiunea unității de stat, a legilor și a constituției Ungariei”, — „luptă deschisă cu statul”, — „revoluționar”, — „federalism”, — „irredentație”, — „daco-românism”, — „constituție din Kremsier”, — „proclamarea incompatibilității intereselor române naționale cu instituțiile noastre de stat”, etc., etc.

Natural, că aceste buchete de flori nu le pot pune în fereastră, și anume din simplul motiv, că nu le merit.

Semnificativă rămîne cu toate acestea, această metodă de exegetică.

Pentru-că simpla accentuare, că partidul național român, împedecat pe cale anticonstituțională în libertatea sa de acțiune, ar comite act de sinucidere politică, dacă ar arunca dela sine chiar și ultima armă legală: — rezistența pasivă, — precum și reclamarea unei „Restituție în întregum”, sub ce omul ne-preocupat nu înțelege alta, decît suspendarea stării de ex-lex, și restabilirea stării constituționale de drept, aadară redobîndirea libertății de acțiune politică pe seama acestui partid, — pe scurt, accentuarea rezistenței pasive, și a perfectei libertăți de acțiune în cadrele celei mai stricte legalități, a fost suficientă, ca declarațiile mele să fie stigmate de nepatriotice, considerate chiar de act dușmănos statului, pentru a se pute îndrepta în contra mea într-o ploaie de gloanțe a acestor amabile mistificări.

Firește, trebuie să declar pe față, că pe mine personal nu mă pot atînge astfel de atacuri; pentru-că în conștiința curățeniei sentimentelor mele naționale și patriotice, care, mulțumită lui Dumnezeu, m'a știut apăra și până acum de ori-ce conflict, mă simțesc nevulnerabil de astfel de gloanțe și într'adevăr, nu-mai pentru a constata aceasta n'aș fi pus mîna pe penă; dar' tocmai din acest prilej află că e la loc să rischez unele observații scurte, în însuși interesul bunei cauze.

Înainte de toate mi-se pare, că metoda aceasta de luptă, privită din punct de vedere patriotic, nu prea e norocoasă. O metodă de luptă, cu susțineri și mistificări, care pe cel-ce cutază să întoneze și alt ton, nu tot cum cântă corul govinștilor, îl timbrează simpla de inimă al statului, ba trage la îndoială chiar patriotismul poporului întregi, zic, o astfel de metodă, poate să fie potrivită pentru politica de afîrare artificială, dar' politice de împăciuire nu-i face nici un serviciu, și eu aș crede, că adevăratul patriotism ar pute fi pus totuși numai în serviciul politice de împăciuire.

Ceealtă observare a mea se referă tocmai la chestia pasivității, mai bine zis activității Românilor pusă la ordinea zilei în vieața noastră politică. Fie ca să ia poziție pentru sau contra politice de activitate a Românilor asupra unui lucru, cred eu, ar trebui să fim cu totul în clar chiar și pe lîngă confușia desolată de idei, care durere înoc tot mai domnește pe terenul naționalist, teren atît de important al vieții noastre politice, anume: că e simplu imposibil a cere dela poporul român politică de

activitate în același moment, în care îi este total denegată libertatea așezării sale politice.

Aceasta, cel puțin pentru mintea mea mărginită, e simplu o idee, care nici nu se poate imagina.

În fine încă un cuvânt asupra politicii de împăcare. Băut pe întregul trecut al activității mele, pe cât de nepretensivă, pe atât de modestă, desvotată pe teren politic, pot să afirm că îndrăzneală, că în țară nu există amic mai sincer pentru aplanarea pacifică a luptelor și frecărilor noastre naționale deplorabile, de cum sunt eu. Dar' ar fi făcătoare dacă așa asigură pe cineva, că m'as pute înșufla și pentru înfrățirea maghiaro-română, înscenată în mijlocul năștărilor de unificare. Ba nu pot retăce faptul, că astfel de producțiuni politice (politische Kunststücke) stănesc în mine tocmai îngrijiri serioase politice, căci mă tem, că această formă de înfrățire nu va avea decât un singur efect practic: discreditarea și compromiterea din capul locului a adevăratei și sincere înfrățiri a popoarelor Ungariei.

La această adevărată și veritabilă înfrățire duc, — după părerea mea necompetentă — numai o cale: reînnoirea la punctul de vedere al unui *Deák* și *Eötvös*, care este unicul punct de vedere vrednic de bărbăți de stat. Natural, — și eu pun pond pe aceea, ca să o accentuez expres, — că adevăratul și veritabilul spirit al acestor mari bărbăți de stat, în luptă cu șovinismul, care atunci deja se deștepta, n'a putut ajunge la expresiune curată nici în așa numita „lege de naționalități”, ci numai ca un compromis ce schiopăta.

Dar' fie ori-cum; e fapt, că naia statului nostru azi merge cu pânzele umflate în o direcție cu totul contrară și tocmai împintea pentru o energie mai mare și pentru un tempo mai repede în direcțiunea apucată, solicitată din prilejul scrisorii mele, ne dau de nou dovada, că la o schimbare de direcție, la o reînnoire azi nici nu se gândește nimeni.

În astfel de împrejurări, eu cred, că am făcut un act atât național cât și patriotic, recomandând conaționalilor mei politica de paciență și perseverență, în cadrele stricte ale legalității și stăruindu-i hotărât, ca să nu arunce dela sine unica și ultima armă legală — rezistența pasivă, pe care nimeni nu li-o poate răpi.

Pentru aceste observări rapsodice am dorit să folosesc de astă dată ospitalitatea oferită din partea ziarului „Budapester Tagblatt” și vă rog, dle redactor, să primiți etc.

Birchiș, 22 Septembrie 1899.

Mocsányi.

Pilda regească.

Sub acest titlu „Voința Națională” de Sămbătă, după ce dă adresa M. Sale Regelui, către președintele consiliului de miniștri, adresă dată și de noi ieri și prin care Regele cere reducerea listei civile, publică un frumos articol despre donațiunile și jertfele Regelui, din care estragem următoarele:

„Astăzi, ca și altă dată, în actul generos al Suveranului nostru, nu este numai pornirea sufletului mare și nobil ce se arată, ci acest act învestește eșarși o importanță istorică și însemnătatea unui simbol — ca toate actele de acest fel ce au împodobit domnia lui Carol Intemeietorul, ale lui Carol cel Înțelept.

Abia urcat pe tronul la care glasul unei națiuni întregi îl chemase, principele Carol, la 14 Maiu 1866 — „considerând starea deplorabilă a finanțelor statului, găsește de a Sa datorie a ușura sarcinile ei și a mărgini cheltuielile casei Sale la strictul necesar, în favoarea statului” — și renunță la suma de 40.000 de galbeni din lista Sa civilă. — Este destul a cetui a atențiune aceste cuvinte, spre a vedea exemplul ce ele conțineau, în afară de purul act de dăruire.

Câteva zile mai târziu, este exemplul binefacerii pe care principele îl dă, hotărând a fonda o instituțiune în acest scop și destinând spre aceasta câte alți 4000 de galbeni, în timp de trei ani de-arindul, din lista Sa civilă.

Abia trec trei luni dela urcarea Sa pe tron, și la 10 August 1866 principele — „având în vedere situația momentan gravă a finanțelor și considerând reaua recoltă de care era amenințată țara; mai cu seamă în partea de dincolo de Milcov” — renunță din nou la suma de 12.000 de galbeni din lista civilă, punându-i la dispoziția statului.

Și principele adaugă:

„Fac cu plăcere acest mic sacrificiu, sperând că prin această măsură voi pute ușura oare-cum marea miserie. Sunt convins, că toți acei cărora le iartă mijloacele de a veni în acest moment critic în ajutorul statului, vor face cu plăcere un sacrificiu spre a îndulci suferințele. — Dumnezeu trimite oamenilor cercări, spre a le procura ocaziunea de a face dovadă de puterea lor morală și de generozitatea lor, și dacă toți în unanimitate, fiecare în proporția mij-

loacelor sale, vor veni în ajutorul suferințelor, atunci fără îndoială vom birui cu înlesnire anevoițele și vom pute trece prin aceste momente grele de nenorocire.”

Mai e oare nevoie să amintim, că de câte-ori o calamitate s'a abătut undeva în țeară, cel dintău care a dat semnalul și exemplul ajutorului a fost eșarși și întotdeauna Maiestatea Sa? Ar fi prea lung să recapitulăm aici toate aceste exemple, câte adevă au putut ajunge la cunoștința publică, Maiestatea Sa conducându-se în privința actelor de pură caritate de preceptul evanghelic: „să nu știie stănga de ceea-ce dreapta dăruiește; — unele din cele mai recente exemple de ajutor în nenorociri publice s'unt de sigur încă în amintirea tuturor. În Iunie 1887, când un mare foc mistuie o parte a orașului Botoșani, M. Sa e în fruntea subscriitorilor, cu 10.000 lei; în Maiu 1893, M. Sa inițiază cu 30.000 lei o subscripție pentru victimele inundațiilor din țeară; în Iunie 1897 — principele Ferdinand era încă pe patul suferințelor — o groaznică inundație înecă partea de jos a orașului Galați, locuită mai ales de o populațiune săracă. „Până în adâncul sufletului măhnit de suferințele și pierderile ce au bătut unul din cele mai însemnate porturi ale regatului” — Maiestatea Sa, spre a se pute întâmpina cât mai grabnic cele dintău trebuințe de hrană și de locuință, este cel dintău care trimite primarului Galaților 30.000 lei spre a se distribui celor mai greu încercați. — Subscripțiile publice cari au urmat, au atins o frumoasă cifră.

Și eșarși, de câte-ori, întâmplându-se ca unele credite pentru armată să fie sleite, M. Sa n'a dat ajutorul Seu personal? La 16 Septembrie 1867, principele Carol dă 4000 de galbeni din lista Sa civilă spre a se face față mai multor plăți în suferință. La 20 Aprilie 1877, mobilizarea repede a forțelor noastre impunându-se, Măria Sa dă din parte-i suma de una sută mii lei noi spre a se destrui ca mișă în campanie oficerilor din trupele mobilizate.

Dintre cele cari au mai urmat, să mai amintim numai despre următoarele trei mari și mult însemnătoare pilde:

La 3 Maiu 1891 și în amintirea împlinirii a 25 de ani de binecuvântată și glorioasă domnie, M. Sa întemeiază așezământul ce poartă numele „Fundatiunea universitară Carol I.” — dăruind pentru aceasta ministrului instrucției o casă în fața palatului și punându-i totodată la dispoziție suma de 200.000 lei. „Alegând Noi înșine locul viitoare clădiri” — zice M. Sa în scrisoarea de dăruire — „am voit ca ea să se ridice aproape de reședința Noastră, adevăd să vedem din sub ocrotirea Noastră, fiindcă vedem în tinăra generațiune speranța patriei și unul din spriginile cele mai temeinice ale tronului și dinastiei noastre.”

La 6 Noemvrie 1894, cu prilejul aniversării a 25-a a căsătoriei Maiestăților Lor, din nou glasul regece a răsunat astfel:

„În aceste momente de feroiure și de veselie, nu Ne putem opri de a îndrepta gândurile Noastre către muncitorii rurali, iubii Noștri săteni, cari, în anii de secetă, s'unt câteodată lipsiți de mijloace de traiu. În scopul de a le ușura greutatea unor asemenea timpuri și în amintirea nunții Noastre de argint, doresc a se întemeia un așezământ, spre a pute primi și administra donațiunile și legatele cari i-se vor face cu menirea de mai sus...” Și ca întâu fond pentru înființarea acestei case de ajutor, M. Sa dăruiește și pune la dispoziția președintelui de consiliu suma de 200 mii lei.

O nouă fundațiune regală ia naștere la 1 Ianuarie 1898: Este orfelinațul agricol „Ferdinand”. Este vecinică amintire a recunoștinței către Atotputernicul nostru scăparea zilelor principelui moștenitor și către eredităciul și iubitul popor, care, în zilele de primejdie a înconjurat tronul cu o dragoste ce nu se va uita nici-o dată. — Și de astă dată, înțelepte și neuitate cuvinte au însoțit această de trei-ori nobilă faptă:

„Nădejduiesc, că buna pildă ce vor da acesti băieți, după ce vor eși din orfelinaț, va contribui într-o câtva la ridicarea nivelului moral și material al muncitorilor de pământ, cari s'unt razimul țării pentru viitor, după-cum au fost mântuirea ei în trecut...”

Toate aceste fapte mari și mari pilde se redesteaptă din nou în amintirea tuturor, față de aceea care astăzi vine să se adauge la girul lor neînterupt — față de exemplul ce-l dă acela, care el singur se numește pe sine un slujbăș al statului — primul și cel mai înalt al lui Slujbăș — renunțând cel dintău înaintea tuturor, la 20 la sută din lista Sa civilă.

Articolul încheie apoi astfel:

„Atât de mari s'unt serviciile ce Ei, Regele și Regina au adus României, încât iubirea dinastiei se confundă cu iubirea de patrie.

Astăzi dinastia noastră strălucește cu putere și ea virfurile munților gigantici se impune admirățiunii celor de departe, ear' pentru noi cei dimprejur ploi mănoase pregătește pentru belug de tot felul pe holdele românești.”

Bunavestire în Blaj.

Știri dela Roma și București. — Un prelat papal. — Un nou membru corespondent al Academiei.

Blaj, 7 Aprilie n.

Ziua de azi, în care s'a sărbătorit barea Florilor și a Bunei vestiri a fost cu adevărat o zi de bună vestire pentru Blaj. Venerabilul preposit capitar Ioan M. Moldovan, membru al Academiei și președintele Astrei noastre, a fost denumit prelat domestic al Sfinției Sale Papa dela Roma, Leo XIII. — Eată faptul ce s'a vestit și s'a celebrat cu solemnitate în catedrala din Blaj; eată știrea pe care o a bunavestire va primi-o de sigur fiecare Român, care cunoaște, fie și numai din nume, pe dl. I. M. Moldovan. Și cine nu l'ar cunoaște pe acest harnic și de toți cinstit bărbat al națiunii și bisericei române, care pe toate terenele vieții publice și-a ilustrat numele seu?

Încă ieri se lășe aici în cercurire strine svonul, că mare și înveselitoare știre ne așteaptă. Ce s'efie? Fel de fel de combinații se făceau. Unii socoteau că doar Metropolitul este făcut consilier intim; alții că dl. Dr. Bunea a l'uat cu opul seu despre *Inocențiu Clain* premiul Academiei; alții că dela Roma vor fi sosit distincțiuni din prilejul sărbătorilor tubilare.

Coniecturile privitoare la Roma s'au apropiat mai mult de adevăr. De fapt azi dimineată pe la 8 ore se știa, că azi va fi solemnitate deosebită la catedrală...

La 8½, sosește Metropolitul, în trăsura închisă, la biserică. Pe strada catedralei, este întâmpinat de un lung corteg de preoți, îmbrăcați în odăjdii, și clerici, în superelice albe, purtând toți stilpări înverzii în mână. Erau 12 preoți, cei mai mulți canonici, 2 diaconi și 18 clerici. În fruntea cortegului, ca cel mai bătrân în rang este dl. vicar preposit Moldovan.

Înainte de a se începe sfânta liturgie Metropolitul cu întreagă asistența cea bogată ese în presbiteriu, unde ocupând loc pe scaunul arhieresc, începe o cuvântare festivă. Partea cea mai mare a poporului nu știa ce va să fie?

Prin această cuvântare Excelența Sa pregătea publicarea înaltei distincțiuni.

În cuvinte pline de afecțiune arată, că „bunătatea vieții și destoiniciei, cum se impun tuturor, virtutea cu stoare recunoștința oamenilor. Arată, că înțeleptul cap al capitolului metropolitan cum s'a ridicat prin bunătatea și virtutea sa pe toate treptele ierarhiei până la cea mai înaltă posibilă; cum clerul l'a aflat vrednic a ocupa și scaunul de Metropolit; cum „Asociațiunea” l'a ales președinte al seu și Academia din București, areopagul științei și literaturii române, l'a ales între membrii sei.

E fericit a pute anunța acum, că și Sfinția Sa Papa Leo XIII. încununează cu auctoritatea sa meritele venerabilului bărbat al bisericei, făcându-l prelat domestic al seu. (Se aud strigări: să trăească!)

La ordinul Metropolitului, Revs. canonic Dr. Vas. Hossu citește actul sosit dela Roma în forma unei *breve pontificice*, adresată direct distinsului preposit „*Dilectissimo Ioanni Moldovanu*.” Scrisă într-o clasică latinească, această *breve* amintește despre activitatea literară a prepositului, despre născuțele sale pentru „*reconcilierea*” bisericei rășăritului cu a apusului, despre participarea sa la grijile și greutatea de guvernare ale diocesei și spune, că pentru a-l răsplăti toate acestea îl creează și enunță prelat domestic al Papei, dându-i toate insigniile și drepturile prelăților papali.

Cetirea actului este primită cu înțreite aclamațiuni și trăească la adresa noului prelat.

După aceea Metropolitul roagă pe Ilustritatea Sa, prelatul Moldovan, să primească această distincțiune onorifică și îi aduce urările sale.

Noul prelat, foarte emoționat de neașteptată distincțiune mulumește Metropolitului și Sfinției Sale Papei Leo XIII, pentru „nemeritate” onoare și le urează mulți ani spre binele bisericei.

Corul, sub conducerea măiestrului *Jacob Murăganu*, intonează „*Întru mulți ani*.”

Imediat după aceea Metropolitul tunde întru *lectorii* pe toți teologii din anul al treilea și apoi se începe sfânta liturgie.

După serviciul dumnezeesc întreg capitolul, profesorimea și inteligența din loc se prezintă rind pe rind la noul prelat pentru a-l felicita și a-i ura mulți ani.

Deodată cu imbucurătorul fapt, care s'a manifestat față de Blajul, dela Roma, a sosit aici și știrea imbucurătoare dela București, că secțiunea istorică a Academiei a propus cu unanimitate de membru corespondent pe dl. Dr. Augustin Bunea, canonic, autorul excelentului op despre *Inocențiu Clain*, și pe fratele Metropolitului nostru, Dr. Ioan Mihályi, autorul colecțiunii „*Diplome Maramureșene*.”

Încă pentru dl. Dr. Bunea ne așteptam la știrea premierii președintelui seu

op istoric; dar' fiindcă alegerea de membru corespondent nu eschide premiarea, ci mai curând o prețice, știrea a fost primită cu bucurie de toți. Dacă se adevărește deplin, cum fără îndoială va fi, atunci Blajul numără în anul seu trei membri ai Academiei, între cari doi corespondenți. După-cum se știe, însuși Metropolitul Dr. Victor Mihályi de Apsa, este membru corespondent al matutului corp.

În ce privește însă distincțiunea dela Roma e de însemnat, că prelatul papal n'a mai primit nimeni din clerul arhiericesan, decât arhieriei. Dl. preposit Moldovan este cel dintău, care a întrunit distincțiunea dela București și dela Roma într-o persoană.

— Trăească la mulți ani!

Coresp.

Din Chior.

— În pragul alegerilor. —

6 Aprilie a.

Duminea trecută a fost în Sometă-mare un caracteristic convencional. S'a hotărât să se alcătuiască clubul liberal al alegătorilor dietali din cercul Șomeței-mari.

Faptul în sine absolut nu ne-ar îndemna să-i dăm vre-o importanță. Durere însă, că n-se impune să punem la răvașul de rușine a neamului prezența și finăta câtorva Români la această adunare.

Dacă și în amărăciune este mângâiere, apoi în cazul de față cu deosebită satisfacție marcăm faptul, că în primul rind președinea și înveștorimea Chiorului, în ciuda tuturor presiunilor șoviniste, a stat departe de „constituire” și parte nu a l'uat la salamandru liberal, precum sperăm că nu vor lua nici la așa porocilele „alegeri dietale.”

Fruntașii inteligenței române de aici au premers cu bună pildă, rămânând pasivi la toate sforțările iudeomaghiare.

Sau aflat însă câțiva setoși de gloria dubie a însinării „în sus” și au luat parte și încă activă la constituirea clubului liberal.

Prezența și finăta unui Toma nu ne-a surprins, pentru-că d-sa fisolgăbireul Șomeței fiind, s'a crezut „oficial” să se afirme. Și apoi la dreptul vorbind, dl. Toma în ori-care parte ar fi, nu mult poate să turbure apa.

Dl. Alexandru Pop, jude de tablă din Baia-mare, dacă a fost unul din cei mai aprigi oratori iudeo-liberali — a fost omul numai consecvent în neconsecvență. Doar între anii 70—80 tot d-sa cu program liberal a trântit la alegeri pe dl. Medan, pe care îl candidasera Români cu program național.

Vre-o câțiva scriitorășii și „nemniși” români, cari încă au luat parte, nu cred că-i îngăduie „modestia” să se ceară ca să-i înțierăm nominal.

Cu atât mai mult trebuie să înțierăm prezența și mai ales finăta dlui Dr. Teofil Dragoș, avocat în Baia-mare.

Dl. Dragoș e om tânăr și e din felul acelor naționaliști, cari între patru pări și în stare să-ți peroreze ore întregi despre idealul național și despre nefericitura lui dragoste și simț de datorință față de opinia.

Și dl. Dragoș se vede că e din felul acelor oameni, cari cu ori-ce preț vreau să facă furoare, să scoale colbul în jurul lor, cum zice nația. Respect lui, că pentru a ajunge să se „afirme” și-a și nimerit căreia. Știe d-lui, că pentru a te afirma între mulți, necease sunt multe celități distingătoare. Între puțini și cel din urmă e cel dintău. Așa dl. Dragoș, și ca d-lui cunoaștem noi mulți, de pildă Culiță popii din Voila și alți Lauriani — s'a așternut pe un plan de pe care pentru ochii lumii e Român, pentru persoana lui e sportsmann și pentru cei dela putere este „jô hazafi.”

Așa n-a învățat dl. Dragoș să-l cunoaștem și numai dela alcătuirea clubului liberal din Șomeța.

Imediat după deschiderea adunării constituante, între primii „oratori” a fost dl. Dr. Dragoș, pretinzând, deși etnografice e de altă naționalitate — politice aparține nației maghiare, ca președintul ad hoc să explice și miserei „plebs contribuens”, în limba română, care s'unt principiile și rostul partidului liberal?

Las' că dl. Dragoș cu o lovitură era să nenorocască 7 muște, dar' nu înțelegem pentru-că la fuvitarea președintului n'a explicat d-sa principiile și rostul partidului liberal din Ungaria? Iși făcea poate d-sale un serviciu, pentru-că încercând să pătrundă rostul și finăta liberalismului din Ungaria, ar fi răzuit în ce hal s'a vîrît, — poate nechemat!

Și apoi când dl. Dragoș ca *jurist* admite gogomânia șovinistă, că cetățenii nemaghiari din Ungaria trebuie și pot să fie politicește *maghiari* și etnografice de altă naționalitate — atunci stăm rău cu „activitatea.”

Noi am da un sfat tuturor Românilor cari umblă după cai verzi pe la alegeri, în epoca porocilei „lege, drept și dreptate”, să stea cu binșorul acasă și în orele libere să citească istoria neamului și cronica prigonirilor actuale ce fac stăpânitorii noștri — oropsitului popor ai cărui fii și d-lor se numără.

VIII.

Meseriașii români din Alba-Iulia.

(Urmare și fine).

Așa e în părțile acestea și țărânul dela sate. Crescut cu coarnele plugului în mână, dacă cumva n'are bani, sau mai bine zis nu se simte în putere a-și face copilul „domn”, îl pune la coarnele plugului. De meserii nici să nu-i pomeniști. Țărânul nostru își ține de mândrie și datorință totodată a-și crește copii numai la coarnele plugului; apoi poarte-le acestea în brazda lui sau într'altă, nu-l împoartă mult. După concepția lui, a fi meseriaș e lucru de rușine.

Dacă te pun pe-acele să-l îndemni să-și deie copilul la vre-o meserie, te pomeniști că-ți răspunde: „Doamne fereste; neam-de neamul nostru au fost plugari și oameni cum se cade... noi s'untăm Români, nu s'untăm țoadere!”

Acest conservatism tradițional oricât de laudabil ar fi, în privința aceasta duce la peire.

Desconsiderată astfel clasa meseriașilor din partea țărânilor noastre, la care greșală nenorocită nu noi purtăm vine, ci împrejurările atât de favorabile altora, nouă însă atât de vitrege — foarte ușor ne putem explica și cauza atât de tristă și de o mie de ori condamnabilă, că meseriașii noștri, puțini câți îi avem pe la orașe, rămân cu marfa în sătră.

Eată o greșală criminală ce ne bântuie.

Ne mângâie numai împrejurarea, că acestui rău secular îi putem da atributul „greșală”, care cu multă trudă desinteresată din partea celor chemați s'ar mai pute corege, deși poate ne aflăm în ora a 12-a. Altcum trecând de miezul nopții ușor ne-am pute trezi în dimineața unei zile critice.

După recensământul din urmă numărul Românilor în acest oraș ar fi 44%; jurul e curat românesc, dar' pot afirma, că dela 98%, de Români, cari ar trebui să spriginească pe meseriașii noștri de aici și în general meseriile, într-cât s'unt acestea un isvor național, toată truda și tot denarul curge în pungă străină.

Și aceasta, cum am zis, se întâmplă sub masca unei mândrii naționale. Căci — bătaia lui Dumnezeu — pare-că noi nu vom a ține cont de spiritul timpului, care a înălțat popoare, cum s'unt chiar și cei ce stau în nemilcitate atingere cu noi, la bunăstare și avere, numai și numai înțelegând adevărul probat, că azi „comerțul și meseria ducela domnie.”

Adeșea auzi zicându-se: „apoi bine, până-când alte popoare se desvoltau încetul cu încetul, noi Români eram coplesii de griji și de necazuri.”

Când pe urmă a mai dat puțină apă și pe moara noastră, cei din jurul nostru erau mari și tari, ear' noi eram mici și neputincioși... eată „golul” și „lipsa” cu cari ne-am trezii în mijlocul „societății noastre.”

Astfel de prejudeții trebuiesc strpitate din inima noastră. E drept, că încetul pe încetul și câte unul azi nu mai poți face nimica. Dar' „golul” amintit, ce bântuie și destramă societatea noastră de aici se va pute umple totuși, dacă vom ajunge a cunoaște odată semnatura veacului în care trăim. S'ntem în dimineata veacului al XX-lea, dar' nici spiritul veacului trecut nu l'am priceput. Ar trebui să ne fi convins și pe noi semnatura veacului al 19-lea, — spiritul de asociațiune care a domnit în acel veac. Vedem bine, că nu este nici un fel de întreprindere pe câmpul cel larg al activității genului omenesc, pentru care să nu se fi asociat și să nu se însoțască mai mulți de aceeași specialitate, ca o *puteri unită* se tindă a căpăta rezultate dorite.

Au văzut și s'au convins abia unii dintre ai noștri de adevărul probat prin lungă experiență, că două capete pot mai mult decât unul, că trei mai mult decât două și așa mai departe.

Astfel și avem câteva centre românești, unde meseriașul român înaintează cu pași repezi, — grație și cinstite acelor fruntași ai lor, cari au pus bazele la mai multe reuniuni, ce tind a îndrepta, sau mai bine zis a delătura indiferentismul, cu care privim noi și privim încă și azi la meserii.

O astfel de reuniune a meseriașilor români am proiectat și aici, dar' statutele trimise încă în toamnă la ministru, pare-că zac undeva ad acta, căci nu ne mai vin înapoi. Dacă s'ar aproba statutele — ceea-ce sperăm — vom avea baremi în viitor un mijloc puternic de a pute arăta și ridica însemnătatea meseriilor în ochii poporului român din Alba-Iulia și jur; convinși fiind că țărânii noștri au privit și privesc cu încredere la aceia ai sei, pe cari ei înșiși îi recunosc de conducători desinteresati ai lor. E prin urmare o chestie la ordinea zilei, căreia va trebui să-i deie importanță cuvenită; inteligența, meseriașii și poporul — cu toți!

Chestiunea e de importanță și din alt punct de vedere, cum vom arăta cu altă ocazie.

I. Pampu.

Cronica zilei.

Sibiu, 9 Aprilie n. 1901

Noi preoți în dieceza Gherlii. Duminecă, în 7 Aprilie n. au fost hirotoniți ca preoți clericali absolviți: Ioan Pop, Ioan Butean, Aurel Chintuan, Eugen Balint, Ilarian Gael, Vasile Andrean, Valer Filipan, Teofil Varna și Aurel Pop Papiu.

Adunarea generală a „Ardeleni” s-a ținut ieri (8 Aprilie n.) A fost bine cercetată: erau prezenți 47 acționari reprezentând peste 4000 de acții. Adunarea a fost mult mai liniștită decât se credea în unele părți, după alarmul mare dat de noua revistă financiară „Activitatea”. Trei domni acționari au început un strășnic atac contra direcției. Majoritatea acționarilor însă s-a ascultat liniștiți și absolut ne-revoltați de pretinsele înecăciții ce înșirau, căci din capul locului erau siguri, că acelea cuprind cel puțin o forță esagerată. Li s-au citit toate actele și contractele și dosarele ce au cerut. Când după amiază la orele 3^{1/2}, dl. Dr. Mihai a început a da pe rând lămuririle la toate acușele ridicate, dovedind din punct în punct absolut solida și cinstita aranjare și cultivare a afacerilor, și când cu voce mișcată a respins dela sine seria de injurii ce s-au aruncat în scris și în graiu contra d-sale, atunci adunarea s-a prefăcut în adevărată ovățiune la adresa d-sale, fiind prelung și întreit aclamat cu „se trăească”.

S-a votat deplină încredere direcției și directorului, s-a primit raportul și bilanțul prezentat și în locurile 3 vacante în direcțiune, au fost realeși dl. Dr. I. Mihai, Nic. Vlad și Nic. Andreiu, cu câte 2600 voturi. Dr. A. Muntean și ai sei, cu vre-o 1300—1400 acții n-au participat la votarea de alegere, văzându-se în minoritate, și după ce au alte propuneri căzuseră una după alta în aceeași proporție. Au înșinuat însă fel și fel de „reoursuri la tribunale” contra decisiunilor adunării.

Mulțumită publică. Ne împlinim plăcuta datorie de a aduce și pe această cale cele mai vii și sincere mulțumiri onorabilei direcții a institutului de credit și economii „Auraria” din Abrud, cum și stimabililor acționari pentru ajutorul de 50 cor., ce l-a votat în favorul fondului de 20 bani, creat de reuniunea noastră în scopul acquirării unui local cu eventuală hală de vânzare pe seama meseriașilor români din Sibiu. Sibiu, 9 Aprilie n. 1901. Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”. V. Tordășianu, președinte. Ioan Apolzan, notar.

Lista civilă a regelui englez, conform unui proiect de lege prezentat parlamentului, este statorită cu 470.000 funți, în care sumă se cuprind și 110.000 funți pentru casseta privată a regelui. Prințul de Cornwall și York li-se vor acorda 20.000 și prințesei 10.000 de funți și anul.

Meseriași români din Bucovina. Românii din Bucovina urmând bărbătescului glas al zărilor lor naționale „Deșteptarea”, au pornit o sămănătoare mișcare pentru concentrarea lor și pe terenul industriei și al negoțului. Cea dintâi societate de meseriași din Bucovina este cea formată de meseriași români din suburbiul Clouca de lângă Cernăuți. Răul principal și în Bucovina, ca și la noi este, că Românii necunoscându-și meseriași lor nu cumpără dela ei, și-și dau astfel sudoarea feții lor străinilor. „Noi suntem deplin încredințați — scrie vrednicul confrate bucovinean — că abia poate fi bubă mai mare pe trupul neamului nostru, care se ne aducă atâtea rele, câte ne aduce bubă, că nu cunoaștem de fel pe meseriași, industriași și negustorii nostri din întreaga țeară și nici nu ne-am ostenit să-i cunoaștem. Acum însă a sosit timpul să stărim bubă aceasta din rădăcină și cu ajutorul lui D-zeu avem de gând că vom și stărim-o. Coloanele foilor noastre le stau deschise, după cum am spus, tuturor meseriașilor, industriașilor și negustorilor români din toată țeara. Având noi toate numele lor, făgăduim că decemdată îi vom pune într-un catalog, care îl vom tipări în „Călimarul Poporului” pe anul 1902, ca să știm cu toții cum stăm în treaba aceasta. Apoi vom cugeta ce-i de făcut mai departe. Și câte nu se pot face, dacă știi ce ai! Da o societate a meseriașilor români din întreaga țeară nu s-ar pute face? Da espoși ai lucrărilor lor nu s-ar pute aranja? Da niște centre sau niște locuri prin orașe, unde lucrările lor ar sta ca niște magazine spre a se vinde cu prețuri bune, nu s-ar pute întocmi cu timpul? Da o dughenă română cu fel de mărfuri pentru trebuințele poporului din toată țeara nu s-ar pute deschide în mărețul nostru palat național din Cernăuți? Toate acestea și multe alte binefaceri se pot pune la cale, numai să ne luminăm, adică să știm ce avem și apoi să voim. Cu deosebită bucurie deschidem în gazeta noastră un loc anume pentru publicarea numelui tuturor meseriașilor și dughenarilor noștri, rugându-i să ne trimită cât de curând amănuntele dorite.

Academia Română a acordat dlui Rădulescu-Niger premiul Eliade de 5000 lei pentru scrierea „Rustice”, dl. Haralamb Lecca pentru piesa „Suprema forță”. 2500 lei, Dr. Stavrescu pentru tractatul său de „Hipologia”. 1500 lei și Kabic pentru studiul său asupra „Pacurii ca combustibil”. 1000 lei din premiul Adamachi. Premiile Lazar de 5000 lei, A. Fălu de 3000 lei, Alexandru I. Cuza de 6000 lei și Neuschotz de 2000 lei n-au fost acordate în anul acesta.

Populația Bulgariei. După recensământul încheiat acum, populațiunea Bulgariei se urcă la 3,733.189 cu un spor de 422.459 în cei opt ani din urmă.

Planuri de cucerire. În urma prelegerii ținute de Dr. Havass, vice-președintele societății geografice ungarești, despre Dalmația și despre reîncorporarea ei la imperiul maghiar, pe tinerii universitari maghiari i-a cuprins pofta de cucerire. Precum scriu foilele maghiare, ei vor aduce chestia înaintea congresului studențesc din Șemniț, care, pe câtă minte va avea, va proclama pur și simplu încorporarea Dalmației la Ungaria. Mai știi una? — vorba Românilui — nu știi din ce tufă sare ie purele.

O întâmpinare. Corespondentul nostru din Caransebeș ne scrie următoarea notiță, pe care noi o dăm întocmai: Comunitatea de avere din Caransebeș și-a ținut în 28 Martie a. c. adunarea generală.

Domnul Petru Brancovici, care e sufletul partidului liberal din Caransebeș și în 25 Oct. 1897 și-a exprimat bucuria la un banchet ținut în Lugoj (vezi „Tribuna” din anul 1898 nr. 53), că ar fi reușit fostul comite-suprem al comitatului Caraș-Severin să cucerească „reduta lui Doda”, s-a aflat îndemnat să critice „Tribuna” din Sibiu, care în mod neadevărat ar fi atacat pe domnul locotenent și președintele comunității de avere Ilie Curescu și pentru aceea propune, ca reprezentanța să-i dea vot de încredere.

Despre fapta aceasta oratorică a dlui Petru Brancovici iau notițe și foile „Drapelul” din Lugoj și „Karansebeser Wochenblatt”, tămiindu-l pe domnul locotenent.

Li gratulăm dlui locotenent Ilie Curescu, la invențiunea nouă de apărare însă cât tace d-lui și nu ne spune d-nul Brancovici, care punct din „Tribuna” nu e adevărat, până atunci toate cele spuse de „Tribuna” din Sibiu rămân adevărate.

Constat cu plăcere, că preparatele lui Maggi, în deosebi cele pentru supă, se întrebunțează spre îmbunătățirea bucatelor și apetitului de mulți ani în bucătăria Excelenței Sale, arhiepiscopul și metropolitul Arcadie Ciuperco-vici și au devenit un articol de economie indispensabil.

Recomand, pe baza experienței, aceste preparate ca un mijloc foarte bun pentru nutriție.

Cernăuți în 13 Martie 1901.

Economia curții arhiepiscopicești:
Agiaje Kossavicz,
soție de consilier aulic.

POSTA REDACȚIUNII

Dlul G. Hodrea. Numărul reclamat l-am trimis. — În privința romanului se vă adresați la institutul de editură, unde a apărut și volumul I.

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA”

Cu 1 Aprilie 1901 v. încep
nove abonamente lunare, oar-
tale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expe-
diție a foil.

Abonamentele se fac prin
mandate postale și anumit pentru
un timp, care începe ou prima și
se termină ou ultima luni, după
stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 28 cor. — bani.
Abonamentul semestral . . . 14 cor. — bani.
Abonamentul tri-lunar . . . 7 cor. — bani.
Abonamentul lunar costă . . . 2 cor. 40 bani.

Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fășile, în
care li-s-a trimis „Tribuna” până
acum.

Administrațiunea

Convocare.

Toți P. T. membri și spriginitori ai
societății de diletanți „Progresul” din
Făgăraș sunt rugați a participa la adu-
narea generală de constituire, care prin
aceasta se convoacă pe 3/16 Aprilie (a
treia zi de Paști), la 3 ore p. m., în lo-
calul institutului „Furnica”.

Făgăraș, 5 Aprilie n. 1901.

Din încredințarea mai multora:

Iacob Macaveiu,
membru fondator.

Vieța socială.

„Reuniunea sodalilor români din Sibiu”

va aranja în Dumineca Tomii, seara, în
sala cea mare dela „Gesellschaftshaus”
o producțiune împreună cu teatru,
cântări și joc. Se va reprezenta piesa
„Drumul de fer”, de V. Alexandru. Pro-
ducțiunea se dă în favorul fondului
creat pentru acquirarea unei case cu even-
tuală hală de vânzare pe seama mese-
riașilor români.

Petrecere în Borgo-Prund.

Luni, la 15 Aprilie 1901 st. n. se
va aranja în Borgo-Prund petrecere
în hotelul de acolo. Începutul la 9 ore
seara. Prețul de intrare: de o persoană
singuratică 2 coroane, eară de o per-
soană în familie 1 coroață 40 bani. Ve-
nitul curat este destinat în favorul șco-
lărilor săraci dela școala fundațio-
nală.

Concert împreună cu joc în Ghiroco.

Corul vocal bisericesc din Ghiroco,
sub conducerea tinerului D. Titus Mi-
u, invită la concertul împreună cu joc ce-l
va aranja Luni, la 15 Aprilie n. (a doua
zi de Paști), în sala școlii gr-or. rom.
Venitul curat este destinat pentru spori-
rea fondului ridicării unei cruci înain-
tea sfintei biserici. Prețul de persoană:
Locul I.: 80 bani. II.: 50 bani. Înce-
putul la 8 ore seara.

Programa. Cuvânt de deschidere
rostit de dl președinte David Voniga.
I. „Mulți ani”, cor bărbătesc. — II.
„Motto”. — III. „Bobocole și Inele”,
cor bărbătesc. — IV. „Cojoal Blăstă-
mat”, poezie declamată de C. N. Gher-
ban, plugar. — V. „Noua Călugăriță”,
cor bărbătesc. — VI. „Suspiniu Bejiv-
lui”, cor bărbătesc. — VII. „Floarea
lui Petac”, poezie declamată de C. J.
Cintă. — VIII. „Taci Bărbate”, cor bă-
rbătesc. — IX. „Moțul la drum”, cu solo,
cor bărbătesc. — „Trei doctori”, co-
medie într-un act. — În pauză se vor
juea jocurile naționale „Călușerul” și
„Bătuta”.

CĂRȚI ȘI REVISTE.

A apărut:

Prăsirea pomilor, prepararea și
păstrarea poamelor, de Nicolau Albani,
învățător dirij domeniul în Sămbăta-
inferioară, com. Făgăraș.

Îmbucurătoarea propagandă, ce se
face de un șir de ani pentru lăfșirea po-
maritului atât de rentabil la noi, e de a
se mulțumi în prima linie acelei pleiade
de învățători harnici — nu prea mulți
până acum — care prin vorbă și faptă
s-au făcut apostolii lui. În fruntea ace-
stora trebuie pus dl Nicolae Albani, care
în decurs de 16 ani, pe lângă multe
conferențe pomologice ținute prin comu-
nele comitatului Făgăraș, a distribuit
parte din propria-i grădină școlară,
parte mijlocind dela pepinieriile statului
la 20.000 pomi. În cârnicia de față, în-
zeștrată cu multe și frumoase ilustra-
țiuni, și-a depus rodul experiențelor sale
făcute într-un șir lung de ani pe terenul
pomarului. Într-un limbaj popular de-
coperă într-un mod firesc tainele pomă-
ritului, începând cu câștigarea seminței,
cultura pădușorilor, altoitul și terminând
cu cultura altorilor și arătarea mijloace-
lor, cari se ne ajute a valorisa cât mai
bine poamele.

Cartea, și ea exterior foarte plăcută
se poate procura cu prețul de 30 cor. (60
bani + 6 bani porto) dela autor sau dela
„Tipografia”, societate pe acții în Sibiu.

Bibliografie.

Verbe înțelepte. Maxime și re-
flecțiuni din literatura universală, culese
de Aurel C. Popovici, București. Editura
institutului de arte grafice și editură
„Minerva”. 1900.

Este o bogată colecție de maxime,
adunate cu multă sîrguință și pricepere
de vrednicul nostru compatriot Aurel
C. Popovici. Cartea are format 8-av
mic, portativ și 316 pag. cuprinzând la
1300 de maxime și sentențe, tot atâtea
perle prețioase ale cugetării celor mai
renumiți scriitori și bărbați de valoare
ai tuturor popoarelor. Prețul este 1 leu
50 bani.

O nouă carte de contabilitate
A eșit de sub tipar broșura „Introdu-
cere în contabilitate și contabilitatea în
partidă simplă”, de I. C. Panțu, profesor
la școala comercială superioară din
Brașov. Cartea aceasta, scrisă într-un
limbaj cât se poate mai ușor, este me-
nită a lăți cunoștințele de contabilitate
a poporului nostru. Purcезд din mic-
eseemple practice autorul stabilește regu-
lele de lipsă și principiile contabilității,
făcând un curs complet al acestei științe,
astfel că ori-cine are interes se poate
iniția cu ușurință în contabilitate. Re-
comandăm această carte cu deosebire
învățătorilor, preoților, comercianților,
precum și tuturor, cari stau în legătură
cu băncile noastre. Cartea se estinde
pe 14 coale de tip. 8° mare I—VIII+213
pag. Prețul este 2 cor. + porto postal
20 bani. Se poate procura dela librăria
archidieceană din Sibiu, dela tipografia
A. Murășianu, librăria N. I. Ciureu în
Brașov și dela librăria seminarului gr.
cat. din Blaj.

„Băncile de emistune și circu-
lațiune monetară”, în special Banca
națională română, de A. D. Damianof. —
București, editura „Nouei Reviste Ro-
mâne”. Prețul 1 leu 50 bani.

„Povestea priveghetorei”, după
„Înșiră-te Mărgărite”, de I. Manliu. Estras
din publicațiunea „Lui Titu Maiorescu,
Omagiul”. București, stabilimentul gra-
fic I. V. Socec, str. Berzei nr. 59. Pre-
țul 25 bani.

Tragedia Calvarului, de abb-
Henry Bolo, tradusă în românește de mem-
brii societății de lectură „Inocențiu Micu
Clain”. a teologilor din Blaj. Edit. societății
tiparului „Tipografiei”, societ. pe acțiuni în Si-
biu. Prețul: 2 coroane, pentru România:
3 lei.

În această scriere se tratează, într-o con-
cepțiune originală și într-un stil superb, di-
vina tragedie a Mântuitorului. E o lectură,
ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicnuit a
simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că
nici nu e traducere. Un limbaj verde, romă-
nesc, în felul scripturilor sfinte, este caracte-
ristica escelentei traduceri, care face onoare
tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e
așa de evidentă, încât ni-se pare că unul sin-
gur a făcut întreaga traducere.

Înfășoșarea tehnică nu desminte repu-
tațiunea bună a atelierului „Tipografiei” noas-
tre. Ear’ broșurarea în stil antic, franțuzesc
și dă o formă originală și atrăgătoare. Învê-
lișul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești
o carte cu înfășoșare așa de elegantă, demnă
atrăgătoare.

Chestia autonomiei bisericei
române unite, în șirul luptelor noastre
pentru existența națională, de Lucian
Boteas. Tipografia „Minerva”, Bucu-
rești, 1900. Prețul cor. 1.50. De vên-
zare la librăriele românești. — Atragem
atenția publicului nostru asupra acestui
studiu din trecutul Românilor din Un-
garia.

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei” se află
de vânzare următoarele tablouri, cari
fac poadoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului An-
dreiu baron de Șaguna . . . cor. —40
Portretul Metropolitului Sterea
Șuluțiu . . . —40
Portretul profesorului Grego-
riu Silași . . . —30
Portretul Il. Sale dlui Dr. D.
Radu, episcopul Lugojului . . . —30
Prefectul Avram Iancu în frun-
tea oștirii . . . —40
Catedrala din Blaj . . . —60
Conferența națională dela 1894 . . . 3.—
Românii la Debrețin . . . —60

Novela, de Ioan Pop Reteganul,
este titlul unui volum ce a apărut acum
în București, în editura librăriei Leon
Alcalay. Conțin bucațile: *Firuța Nu-
țului, Cersătorul, Tudorica, Minte de
muier și pace! Bielul Istode, Mitru
Pascului, Petrea Iovului*, și se află de
vânzare la autorul în Retteg, prețul
1 cor. — Tot acolo se află și scrierea
lui *Novela și Schife*, asemenea cu prețul
de 1 coroață. Această scriere conține:
*Biserica poacăinții, Blândocul, O inimă
nobilă, Nenea Aleo, Popa Toma, Sal-
vina și Susana cea nebună*. Ambele
aceste scrieri le recomandăm cetitorilor
noștri ca scrieri morale și lesne de pri-
ceput.

Cășătorile patriarhului Ma-
carie de Antiochia în țările ro-
mâne (1653—1658), teză pentru licență
în istorie, de Emilia Cioran. București,
stabilimentul grafic I. V. Socec.

„Diplome maramureșene din
sec. XIV. și XV.”, adunate și comentate
de Dr. Ioan Mihályi de Apsa, avocat
și prototif comitatens în Sighetul-Mar-
mației (M.-Sziget). Tomul I., prețul 10
cor.; format mare octav. În acest vo-
lum se cuprind un mare număr de di-
plome din secolii indicați, dintre cari
310 acum vîd lumina zilei pentru ân-
tăia-dată. Recomandăm cu cea mai mare
căldură acest prețios op în atențiunea
nu numai a specialiștilor, dar a tuturor
Românilor, cari se interesează să cu-
noască trecutul și relațiunile etno-și ge-
ografice ale romanticei Marmării. Aparat
științific, cu care ne prezintă dl Dr.
Mihályi rezultatul muncii oboșitoare de
scrutare a arhivelor, mănăstirilor, co-
lecțiilor private etc. dovedește, că au-
torul dispune de largi cunoștințe istorice,
și poate sînjunge în rîndul primilor no-
ștri istoriografi. Dr. Mihályi va face un
mare serviciu atât istoriei, cât și nați-
unii române, dacă continuând cu edarea
și prelucrarea restului de documente, ce
le are în posesiune, va da la o parte
vîlul, ce acopere trecutul viteazului po-
por român din frumosul Maramureș. O
astfel de întreprindere științifică me-
rită spriginul întregului neam românesc.
— Opul se află de vânzare la au-
torul, dl Dr. Ioan Mihályi, în M.-Sziget.

Ermeneutica biblică, compusă după
Ubaldo Ubaldi, de Dr. Victor Szm-
gelski, cu aprobarea ordinariatului me-
tropolitan gr-cat de Alba-Iulia și Fă-
găraș. Tipografia seminarului archi-
diecesan din Blaj. Editura autorului.
Prețul 2 cor.

Autorul destinează venitul curat
pentru fondul provincial de salarisare
al preoților și învățătorilor

„Insula morții” novelă de R.
Voos, tradusă de Andreiu Bărsanau,
profesor în Brașov. Prețul 50 bani.

Sosiți în Sibiu.

La 9 Aprilie n. 1901.

Hotel „Imperatul Romanilor”: Doamna
Avramescu, soție de dep. dietal din Lugoj; Gam-
mer, oficial din Viena; Hochschild ou familia,
director din Agnita; Grof, mașinist din Ghirli;
Szinek, controlor sup. domen. din Budapesta;
d-na Conrad, Szemerlay, din Brașov; Dr. Bekis,
medic, Urdarianu, din Pitești; Ionas din Bu-
dapesta, Binder din Dej, Szalavez din Chezd-
Ogorheiu, ingineri; d-na Fritsch, d-na Berek ou
ficia, din Alba-Iulia, Popescu, Chiriacescu, Ur-
latinescu, din Pitești, privatieri; Rothschild din
Brașov, Kaufmann, Berger, din Viena, comer-
cianți; Kispál, proprietar din Dicio-S.-Mărtin;
Bockor, profesor univ. din Budapesta, Weingerl
mașinist din Graz; Dr. Maniu, avocat din Blaj;
Kuffner din München, Bessler din Kaiserslau-
tern, Teutsch din Sighisoara, comercianți; Sze-
posy din Cluj, Rojanich din Timișoara, priva-
tieri.

Hotel „Neurhrer”: D-na Câmpean, pri-
vateră din Ibașfalău; Ditzel, inginer din Alba-
Iulia; Haber, căpitan din Cluj.

Hotel „Meltzer”: Horváth din Maceldorf,
Fulicia din Vaida-rece, notari; Etelca Liposey
din Budapesta, Rosa Makay din Murș-Ogorheiu,
privatieri; Kratoftl, inginer din Căneni; Paul,
forestier din Sebesul-săsece; Kaucioi din Căli-
mănești; Melinescu, comptabil din Căneni; Dr.
Csüros ou soția, profesor din Brașov; Popescu,
învățător din Căneni; Lăzăroiu, comerciant din
Orăștie; Dergan, esecutor din Ulciora.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 9 Aprilie n. 1901.

Hărte-monetă română	Camp.	18.74	vend.	18.84
Lire turecești				
Imperiali (15 R' aur)				
Robie rusești a		2.48		2.54
Galbeni		11.26		1.940
Napoleon-d'ori		19.		9.100
100 Marco germane		117.—		117.40
Livre sterling		28.90		24.20

Bursa de Budapesta.

Din 6 Aprilie n. 1901

Renta de aur ung. 4%	118.25
„ 4%	98.35
„ val. cor. 6%	99.0
Împrumutul căilor ferate ung.	99.25
Bonuri rurale ung.	98.50
„ croate-slavone	98.50
Obligatiunile desp. regalilor	98.6
L. sui pentru regularea Tisei și Seghedin	140.—
R. uta de hărte austriacă	98.15
„ de argint austriacă	98.—
„ de aur austriacă	11.25
Leori austriace din 1860	142.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1675.—
„ de credit ung.	715.—
„ de credit aust.	702.50
Scrieri fondiere ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Galbeni imperiațiești	11.85
Napoleon-d'ori	19.50
Mărci 100 imp. germane	117.40
London 10 Livre sterlingi	240.40

Bursa de Viena.

Din 6 Aprilie n. 1901

Renta de aur 4%	118.85
Renta ung. v. c. 4%	98.30
Împrumutul căilor ferate ung.	98.80
Bonuri rurale ung.	98.60
„ croate-slavone	98.75
R. de hărte austriacă	98.35
„ argint austriacă	98.15
„ aur austriacă	11.15
Leori austriace din 1860	141.30
Acțiunile băncii austro-ungare	168.5
„ de credit ung.	715.—
„ de credit aust.	711.—

Pentru redacție și editura responsabile: Andreiu Băiteș.
Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe
acțiuni: Ioan Marshall.

—** În strada Urezului nr. 9. **—

Publicațiune.

Subscrisul aduc la cunoștința P. T. public, că am cum-
perat **magazinul** lui

Ludvig Etter, strada Urezului 9,

provăzută cu **velocipede**, mașini de cusut de toate felurile
pentru mame de familie, pentru croitori și pantofari,
precum și cu toate accesoriile mașinilor de cusut și voi
vinde cu **prețuri foarte reduse** toate obiectele amintite.

Vânzarea începe a. m. 8—12 ore, p. m. 2—6 ore, în
localul depositului

strada Urezului nr. 9.

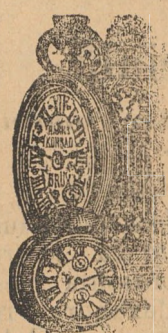
Gustav Moess.

[104] 6—10

—** În strada Urezului nr. 9. **—

Cine suferă de astmă

primește **gratis** și **franco** spre probare plăcile
de astmă ale lui Eck. Să se scrie numai
adresa pe o carte poștală și să se trimită lui
M. Eak, Fabrik hygien. Präparate, Oberursel-
Frankfurt a. M. [117] 1—1

Orologe bune și ieftine

cu garanție în scris pe 3 ani se
trimit persoanelor private de

Hanns Konrad

fabrică de orologe

și

magazin de export pentru

mărfuri de aur

Brux (Boemia).

Orologe rem. bune de nickel fl. 3.75.

Orologe rem. veritabile de argint fl. 5.80.

Lant veritabil de argint fl. 1.20.

Deșteptător de nickel fl. 1.95.

Firma mea e distinsă prin vulturul ces. reg.,
prin medaile expoziționale de aur și argint și prin
mii de scrisori de recunoștință.

Cataloge ilustrate de prețuri se trimit
gratis și franco. [49] 15—100

Studii Literare

de
Teodor Raica,
profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de”.

O carte de mare preț pentru toți profesorii,
dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria W. Krafft.

Lupta pentru drept

de
Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de

Teodor V. Păcățian.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— **fiocare Român,**

— **luptător pentru**

— **dreptul național.**

Se află de vânzare la:

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Cartea

Stuparilor

săteni

de

Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei

carti folosite a umplut un gol adânc simțit

la literatura stupăritului. Broșura este scrisă

pe ea frunză învățător, stupar priceput. Ea

trătează pe scurt tot de ce are trebuință un

stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii

pentru școlarele noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft

Anunț de prăvălie.

Subscriși au onoarea a aduce la cunoștința P. T. public, că prăvălia care
de 37 de ani există în **strada Turnului nr. 32**, a trecut pe numele

Emrich Bokody & Fiu

și va rămâne tot **atelier de colorat** și **institut chimic de spălat**,
precum a fost mai înainte.

Atragem atențiunea P. T. public asupra industriei noastre mărită și
provăzută de nou cu cele mai bune mașini, prin cari sîntem puși în
plăcuta pozițiune de a pute să satisfacem tuturor recerșințelor D-Voastre.

Ne permitem a Vă recomanda îndeosebi institutul nostru chimic de
spălat pentru ori-ce fel de rufărie și îmbrăcăminte, precum garderobe de
domni și dame, uniforme, covoare, perdele, fețe de masă, broderii de tot
felul, covoare de Smirna și Persia, piei de animale și peste tot ori-ce fel
de lucru care cade în cadrul acesta.

În speranță că P. T. public ne va onora și de aici înainte cu prețioasele
sale comande, rămânem

Cu deosebită stimă

Emrich Bokody & Fiu.

[56] 10—10

Din editura „Tipografiei”, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri cor. —30

Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și

despre procedura disciplinară » —50

Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune » —80

Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru

înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare” » 1.—

Brote Eugen, Ținerea vitelor » —24

» Trifoiul » —20

Costan T., Aur, novelă » —30

Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabharata » —30

Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur » 1.60

Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți » 1.40

Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri » —20

Nordau Max, Naționalitatea, studiu » —40

» Reprivere din Paradoxe sociologice » —40

Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886) » —10

Rusuș-Sirianu I., Moara din vale, 8 romane » 1.40

Simion T., Păcate Domnești, novelă orig. » —60

Simu R., Monografia comunei Orlat » —50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor

și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile
comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită.
» Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului » a
îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate
de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile
și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite,
boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

și

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stînd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate
cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiuului.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s' mi socot —
Cu mintea mea”

în

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de **10 bani** per bucată

la

„Tipografia”.

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.